

Henki &

elämä

Tuttu ja tuntematon Nuorva

Jyväskylän
seurakunnan
lehti

14.2.2019 ■ numero 3

Hyvä arki
kuuluu
kaikille

► sivu 3

Vallan
mainio
vahtikoira

► sivu 5

Ttilassa
puhutaan
elämästä

► sivu 16

Alueneuvostossa on mahdollisuus vaikuttaa

Jyväskylän seurakunta täyttää tänä vuonna kymmenen vuotta. Seurakunta perustettiin kuntaliitosten yhteydessä. Muodostettiin yksi seurakunta, joka jakautuu yhdeksään alueneurakuntaan. Seurakuntamme alueneurakuntamalli on ainoa laatuaan Suomessa. Alueneurakunnan työtä johtaa aluekappalainen yhdessä alueneuvoston kanssa. Alueneuvoston jäsenet valitaan seurakuntavaalien jälkeen alueella asuvista seurakuntalaisista neljäksi vuodeksi.

Johtosäännössä määrätään alueneuvoston tehtäviä: päättää alueneurakunnan talousasioista hyväksyessään toiminta- ja taloussuunnitelman, päättää omalle alueelle määrätystä kolehtikohteista, valitsee toimen- ja viranhaltijat pappeja lukuunottamatta. Lisäksi tärkeä tehtävä on yhdessä aluekappalaisen kanssa edistää alueen hengellistä elämää.

Toisinaan keskusteluissa pulpahtaa epäily, että alueneuvostot ja sen jäsenet eivät voisi tarpeeksi vaikuttaa seurakunnan asioihin. Suurin osa seurakunnan toiminnasta tapahtuu alueneurakunnissa ja sitä ohjaa alueneuvosto. Kun ottaa lisäksi huomioon yllä luetellut tehtävät, sanoisin, että alueneuvoston jäsenillä on mahdollisuus vaikuttaa.

Nyt uusien alueneuvostojen aloittaessa työnsä olisi hauska ajatusleikki miettiä, millainen on ihannealueneuvosto. Kyseisen elimen jäsenet tutustuvat toisiinsa, alueneurakunnan työntekijöihin ja työaloihin. He tutustuvat myös kokouksissa käsiteltäviin asioihin ja tuovat kokouksissa rohkeasti esiin mielipiteitään. Alueneuvosto puhalttaa yhteen hiileen ja keskustelea alueen asioista ja toiminnasta. Alueneuvoston jäsenet ottavat osaa alueen toimintaan, muun muassa messuavustajina. Alueneuvoston jäsenet saavat myös muita seurakuntalaisia toimimaan seurakunnan yhteydessä.

Tällaisia alueneuvostoja meillä jo on, ja näiden alueneuvostojen jäsenillä on mahdollisuus vaikuttaa yhteisiin asioihin.

Tulevan neljän vuoden aikana meillä on mahdollisuus edelleen kehittää alueneurakuntien luottamustyöskentelyä. Toisivatko esimerkiksi vaaleilla valitut alueneuvostot lisäarvoa työskentelyyn?

Raija Pekkarinen
Kirkkovaltuutettu, kirkko-
neuvoston jäsen, Kuokkalan
alueneuvoston jäsen

Tänään rukoilen

Suojelusta läheisen matkalle

Mieheni lähti kauas työmatkalle ja viipyy siellä pitkään. On ikävä ja huolet nousevat mieleen. Suojele ja varjele hänen askeleitaan. Tuo hänet turvallisesti takaisin kotiin.

Nainen, 34

Näkymätön seurakunta näkyväksi

Alueneuvostoissa tunnetaan oman alueen erityistarpeet.

PÄIVI ESKELINEN teksti
JOONAS HARTIKAINEN kuva

Syksyn seurakuntavaaleissa jyväskyläläiset nuoret ja partiolaiset perustivat uuden valitsijajhdistyksen Myrskylähdyn. Ehdokkaat kokivat jakavansa samanlaiset tavoitteet ja halusivat päästä vaikuttamaan seurakunnan toimintaan.

– Meitä yhdistää rakkaus Jeesukseen, ei mikään poliittinen aate tai herätysliike, opiskelija **Aapo Tähkää**, 22, vahvistaa.

Uusi valitsijajhdistys sai kirkkovaltuustoon kaksi edustajaa. Lisäksi ryhmäläisille on jaettu viisi paikkaa alueneuvostoihin sekä johtokuntien luottamustehtäviä.

Aapo Tähkää uskoo, että uudet edustajat pystyvät katsomaan ennakkoluulottomasti tulevaan ilman vanhoja rutiineita ja painolastia. Hän on nyt Keskustan alueneuvostossa osaltaan vaikuttamassa alueen toimintaan ja työntekijävalintoihin.

Yliopisto-opiskelijana Tähkää haluaa seurakunnan näkyvän paremmin kampuksella. Keskustan alueella nuoret opiskelijat, usein muualta muuttaneet, eivät helposti saa kontaktia uuteen kotiseurakuntaansa. – Papit ja seurakunnan muut työntekijät voisivat liikkua esimerkiksi kirjastossa ja kahviloissa kohtaamaan ihmisiä, hän toivoo. Avoimuus ja läpinäkyvyys päätöksenteossa toisivat etäisen seurakunnan lähemmäksi ihmisiä. Luottamushenkilöt voisivat Tähkäään mielestä olla aktiivisempia esimerkiksi sosiaalisessa mediassa.

Siinä olisi hyvä paikka kertoa ajankohtaisia kuulumisia päätöksenteosta ja keskustelun alla olevista aiheista.

– Voisi myös kirjoittaa eräänlaisia yhteydenpitokirjeitä. Ja voisi oikeasti jalkautua, käydä juttelemassa nuorteniloissa, rippikoululeireillä ja tapahtumissa, hän pohtii.

Toimitilakysymyksen alueneuvosto ei pysty paljonkaan vaikuttamaan. Aapo Tähkäään mielestä on kuitenkin suorastaan häpeällistä, ettei näin suurella seurakunnalla ole yhteistä toimitilaa kaupungin keskustassa.

– Jos ei muuta löydy, eikä entisen seurakuntatalon tontille voisi rakentaa uutta, maksoi mitä maksoi, hän hämmästelee.

Hän heittää ajatuksen Kaupunginkirkon hyödyntämisestä ryhmien käyttöön suunnitelmassa olevaa kryptaa odotellessa. – Monissa seurakunnissa käytetään kirkkotiloja muuhunkin kuin jumalanpalveluksiin ja musiikkitalaisuuksiin.

Pienryhmät ja kerhot voisivat kokoontua myös kodeissa tai julkisissa tiloissa kuten kahviloissa.

– Seurakunta on kuitenkin ennen kaikkea yhteisö. Pienryhmässä sen kokee helpoimmin, hän miettii.

” Seurakunta on ennen kaikkea yhteisö.

Vaajakosken alueneuvostossa vaikuttava **Maria Taivassalo** edustaa Seurakuntaväen valitsijajhdistystä. Hän on kokenut neuvostotyöskentelyn sopuisaksi. Keskusteluja on käyty hyvässä hengessä ja päätöksiä on syntynyt.

– Ajatus on, että kaikille toimialoille annetaan tilaa ja kaikki ikäryhmät huomioidaan. Tärkeänä pidän työntekijöiden tukemista ja heihin tutustumista, hän toteaa.

Vaajakosken alueneurakunta on saanut runsaasti uusia työntekijöitä, joten Taivassalo uskoo tutustumisen olevan antoisaa molemmien puolin.

Musiikkitieteen opiskelija Aapo Tähkää on Keskustan alueneuvoston uusi jäsen. Hänen mielestään Kaupunginkirkkoa voisi hyödyntää enemmän seurakunnan kokoontumispaikkana.

Iloinen hän on siitä, että Vaajakosken lippukunnat ovat kunnostaneet partiolaisten Teerilahden majan muidenkin lippukuntien käyttöön.

Vaajakoski on alueena sirpaleinen. Se on luonteeltaan kaupungin lähiö, mutta siihen kuuluu runsaasti maaseutua, jossa on totuttu toimimaan kyläkunnittain.

– Jokainen jäsen tuo kokouksiin ja toimintaamme terveisiä omilta sidosryhmiltään.

Helinä Lähdesluoma on tuore jäsen Korpilahden alueneuvostossa. Hän toivoo voivansa vaikuttaa omalla alueellaan erityisesti lapsi-, perhe- ja nuorisotyön toteutumiseen.

– Vaikka en enää äitiyslomani päätyttyä pääse osallistumaan kirkon perhekerhoon ja muskariin, toivon näihin osallistuvien ihmisten ottavan yhteyttä, jos heille tulee ajatuksia toiminnan kehittämiseksi, Lähdesluoma miettii.

Hänen kotikylälleen Tikkaalaan on toivottu perhekerhon lisäksi myös kirkon nuorisotyönohjaajan saamista mukaan kylällä järjestettäviin nuorten iltoihin.

– Toivoisin omalta osaltani voivani olla edistämässä tällaisia alueen asukkaiden toiveita. Päätetäänhän aluetasolla muun muassa paikallisten määrärahojen käytöstä. Vihreä kirkko – tulkaa kaikki – valitsijajhdistyksen edustajat lähtevät hänen nähdäkseen hyvin samanlaiselta arvopohjalta.

” Toivoisin omalta osaltani voivani olla edistämässä alueen asukkaiden toiveita.

– Tuemme toiminnassamme yhteisten vihreiden arvojen, tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden toteutumista. Ryhmä ei ohjaa päätöksentekoa, mutta siltä saa tukea ja rakennusapua ajatuksilleen, hän määrittelee.

Keltinmäen laajalla alueella **Annikki Jäsberg-Jokinen** kokee diakonia- ja lapsityön erityisen merkitykselliseksi. Alueelle on nyt

saatu uusi diakoni perhetyöhön.

– On hienoa, että diakoniatyön kautta apua saa riippumatta siitä, kuuluuko kirkkoon vai ei.

Keltinmäen kirkko kokoa väkeä joka puolelta seurakuntaa. Kirkon hieno akustiikka houkuttelee musiikin tekijöitä ja koolijoita monenlaisiin tilaisuuksiin.

– Tapahtumista tiedottamisen pitäisi olla näkyvämpää, että ihmiset löytäisivät seurakunnan toimintamuodot, hän pohtii.

Keltinmäen lisäksi seurakuntakeskus on myös Kortepohjassa.

– Nyt se on avattu remontin jälkeen, ja siellä on lapsille iltapäiväkerhoja ja muuta avointa toimintaa, hän iloitsee.

Hän sanoo olevansa jo vanha konkari alueneuvostotyöskentelyssä, nyt on alkanut kolmas nelivuotiskausi. Hänen valitsijajhdistyksensä on sosiaalidemokraattien, mutta Jäsberg-Jokinen on listalla sitoutumattomana.

– On hyvä, että alueneuvostossa on meidän konkareiden lisäksi neljä uutta jäsentä. Saadaan nuorempienkin näkökulma kuuluiin, hän tuumaa.

Alueneuvostot johtavat Jyväskylässä yhdeksän alueneurakunnan toimintaa yhdessä aluekappalaisten kanssa.

Alueneuvostoille on annettu päätösvaltaa muun muassa alueen työntekijävalinnoissa ja määrärahojen käytössä. Alueneuvostoihin on valittu alueen asukkaita, jotka edustavat eri valitsijajhdistyksiä.

Tiesitkö?

- Jyväskylän seurakunnassa on yhdeksän alueneuvostoa. Kussakin alueneuvostossa on kahdeksan luottamushenkilöjäsentä ja lisäksi aluekappalainen on jäsen.
- Alueneurakunnat: Huhtasuo, Keltinmäki, Keskusta, Korpilähti, Kuokkala, Palokka, Säynätsalo, Tikkakoski ja Vaajakoski.
- Alueneuvostojen jäsenet: www.jyvaskylanseurakunta.fi/luottamushenkilot

Lauluja kirkkoon ja kapakkaan

Mika Nuorva on tehnyt lauluja ja esiintynyt 12-vuotiaasta alkaen. Laulut soivat radiossa ja moni hyräilee niiden säveliä mielessään. Musiikki tunnetaan, mutta mies saa kulkea kadulla rauhassa.

MINNA PALOVAARA teksti
JOONAS HARTIKAINEN kuva

Yötä myöten ja Yksinäinen ilta -singlet alkoivat kuulua radiosta vuonna 2002. Viimeistään *Kuutamolla* ja *Vierivät vuodet* nostivat Mika Nuorvan tunnettujen ja soitettujen laulun tekijöiden joukkoon. Kuulijat ottavat yhteyttä ja kertovat kappaleiden merkityksestä elämässään.

– Minulta pyydetään monesti nuotteja *Vierivät vuodet* -kappaleeseen, koska sitä halutaan laulaa syntymäpäivillä tai hääpäivänä, Nuorva kertoo.

Myös Nuorvan virsituotanto tuntuu ksettaneen kuulijoita ja liittyvän tunteikkaisiin elämänvaiheisiin.

– En osannut edes aavistaa, millä tavalla virsi voi lähteä elämään. Palautte sykähdyttää joka kerta.

» Kuulijalla on oikeus tulkita musiikkiani omalla tavallaan.

Laulut kertovat omakohtaisista kokemuksista – tai sitten eivät.

– Sillä ei ole väliä, miten joku kappale liittyy juuri minuun. Kuulijalla on oikeus tulkita musiikkiani omalla tavallaan.

Nuorvan tuotantoa on luonnehdittu körttigospeliksi, koska laulut eivät julista uskoa tai tuputa hengellisyyttä. Itse hän ei halua määritellä musiikkiaan.

– Laulan myös hengellisistä aiheista, mutta en halua luokitella itseäni vaikkapa gospelmuusikoksi. Soitan poppia ja rokkia. Kuulija saa sitten antaa määritelmät lauluileni.

Keikoille pyydetään monenlaisiin paikkoihin. Nuorva pitää kirkkokonsertteja, mutta

tekee myös ravintolakeikkoja eri kokoonpanoissa, trubaduurikeikoista kuusihihenkiseen bändiin ja kaikkea siltä väliltä.

– Olen laulun tekijä ja laulan laulujani. Voin esiintyä missä tahansa eikä minulla ole eri roolia kirkkoissa tai kapakoissa. Tietysti mietin ohjelmiston esiintymispaikkaan sopivaksi. Rakkauslauluthan sopivat mihin vain. Olettaisiin, että kirkkoissa ihmisiä kiinnostaa kuulla hengellisistä asioista, ja kirkkoihin sopii akustinen musiikki.

Nuorva ei ole mielestään kovin tuottelias musiikintekijä, vaikka onkin julkaissut jo kymmenkunta levyä.

– Kirjoitan harvakseltaan ja hyvin kausittain, koska elämässä on kaikkea muutakin. Kirjaan ideoita ja aiheita muistiin ja jossakin vaiheessa istun alas koostamaan kappaleita.

Biisintekoa alkaa sanoista, jotka hän säveltää ja tuottaa kappaleiksi.

– Lähdän liikkeelle tekstistä, mutta alan saman tien myös säveltää. Sanat ja sävel vaikuttavat toisiinsa. Mietin tarkkaan harmonioita ja luon kappaleisiin tietoisesti jännitteitä.

Ideoita nousee havainnoista. Ärsykeitä ja virikkeitä sataa koko ajan, mutta johtopäätösten tekeminen vaatii aikaa. Kiireessä se ei onnistu.

– Osaan kirjoittaa lauluja, koska minulla on se taito. Se ei huoleta minua. Rauhoittuminen laulun tekoon on se juttu.

Laulut syntyvät mieltä kiehtovista aiheista. Nuorva ajattelee rakkautta paljon.

– Olen luonnostani kiinnostunut ihmisistä, ihmissuhteista ja rakkauden monimuotoisuudesta.

Meneillään olevat valokuvaajaopinnot ovat pysäyttäneet näköaistin äärelle. Kauneutta näkyy uudella tavalla ja oikeastaan joka paikassa, mutta yhtä lailla voi havaita rosoja. Silmät ovat avautuneet ymmärtämään myös rakennusten muotoja.

– Viimeksi Helsingissä kävelin kulman-
teke

kaa ja näin edessäni vastarakennetun Oodi-kirjaston. Kokemus oli niin koskettava, että itku tuli.

Tragiikan ja komiikan tajua tarvitaan myös asioiden ja esineiden suhteen. Valo maalaa etenkin vanhan esineen mielenkiintoisella tavalla. Sen melankolia vetää puoleensa ja panee miettimään. Ajatuksista saattaa muotoutua laulu.

Nuorva on alkujaan Jyväskylän Mäki-Martin poikia. Hän syntyi opettajaperheeseen, jossa isoveljet olivat reilusti vanhempia. Kavereiden kanssa pelattiin kesäisin pesäpalloa ja talvisin lätkeä. Kortepohjan pyhäkoulu kävi tutuksi.

– Minusta piti tulla maanviljelijä, mutta sitten sain Commodore64:sen ja heinänuhan. Nörtiksikään minusta ei ollut ilman matikkapäätä ja avaruudellista hahmotuskykyä, Nuorva muistaa.

Koulussa piirtäminen ja maalaaminen tuntuivat hankalilta. Nyt hän tekee kameranalla sen, mitä joku muu kynällä tai siveltimellä.

» Minulla ei ole eri roolia kirkkoissa tai kapakoissa.

– Harmi, että uskottelin niin kauan itseleni, että en osaa. Onneksi löysin oman tapani tehdä kuvataidetta.

Pikku-Mika katseli ihaillen isoveljien bänditouhuja ja alkoi itsekin paukutella rumpuja. Pian rumpukapulat vaihtuivat kitaraan. Ensimmäinen oma kappale syntyi vastustamaan kaupallista joulua. Kavereiden kanssa perustettiin bändi nimeltä *Naamio*. Se oli aikanaan maan ainoa suomenkielistä heavy-metal-gospelia soittava bändi.

– Sain seurakunnasta hienosti tukea musiikin tekemiseen. Sitä kautta järjestyi en-

simmäinen keikkakin.

Kiinnostus henkisiin ja hengellisiin asioihin periytyi kotoa ja syveni rippikoulussa. Suurta uskoontuloa ei kuitenkaan tapahtunut.

– Pikemminkin on ollut tervettä uskosta menoa seurakuntanuoruudesta alkaen. Olen huomattavasti varmempi kadotuksesta kuin pelastuksesta, Nuorva naurahtaa.

Hengellinen koti löytyi opiskeluaikana herännäisyydestä eli körttiläisyydestä. Nuorva tutki nuorisotyönohjaajan seminaarityönsään Lutherin käsitystä uskonratkaisusta. Sen mukaan Jumala kutsuu luokseen, eikä kyse ole ihmisen tahdosta.

– Körttiläiset ajattelevat, että ihmisen ei pidä luulla itsestään liikoja suhteessa Jumalaan. Omasta uskosta tai uskoon tulosta ei tehdä numeroa, eikä toisen uskosta kysellä, Nuorva luonnehtii.

Herännäisyys merkitsee Nuorvalle mielenmaisemaa, jossa ihminen saa olla rauhassa oma itsensä, eikä kukaan määrittele armoa Jumalan puolesta. Körttiläinen elämänsä on hänelle kokonaisvaltainen, mutta vapaa-aika ei silti kulu kirkkoissa muuten kuin valokuvaajana.

– Istun työni puolesta kirkossa ihan riittävästi.

Työt muusikkona, valokuvaajana ja Herättäjä-Yhdistyksen nuorisosihteerinä eivät riitele keskenään ja niihin kaikkiin riittää aikaa.

– Olen aina tottunut tekemään paljon ja pitämään monta rautaa tulessa. Lapsetkin ovat jo aikuisia.

Mielessä kuplivat laulujen aiheet pyrkivät kuuluviin. Uutta musiikkia on luvassa vuoden kuluessa ja keikkojakin on. Suunnitelmia riittää kauas tulevaisuuteen:

– Toivottavasti minusta tulee joskus rauhallinen kaveri, joka viimeisenä iltanaan ottaa tuikun brandyja ja toteaa, että onpa ollut mukava elämä ja kaikenlaista on tullut tehtyä.

Meneillään olevat valokuvaajaopinnot ovat pysäyttäneet Mika Nuorvan näköaistin äärelle. Kauneutta näkyy uudella tavalla ja oikeastaan joka paikassa, mutta yhtä lailla voi havaita rosoja.

Jyväskylän seurakunnan jäsenmäärä on pysynyt vakaana

Eniten huolta aiheuttaa kastettujen määrän väheneminen.

SIRPA KOIVISTO/
KIRKON VIESTINTÄ, teksti
JOONAS HARTIKAINEN, kuva

Jyväskylän seurakuntaan kuului viime vuoden lopulla 94 906 jäsentä. Jäsenmäärältään Jyväskylä on edelleen Suomen suurin seurakunta, vaikka seurakuntaan kuuluvien määrä tipahtikin ensimmäisen kerän alle 95 000. Kirkkoon kuului 67 prosenttia jyväskyläläisistä.

Jäsenmäärä on toistaiseksi pysynyt vakaana positiivisen muutosliikkeen ansiosta. Seurakuntaan muuttaneita oli viime vuonna noin tuhat enemmän kuin pois muuttaneita, kommentoi kirkkoherra Arto Viitala.

Viime vuonna seurakuntaan liittyneitä oli 431, joka on hieman vähemmän edellisvuoteen verrattuna (474). Liittyneiden määrä on kuitenkin viimeiset neljä vuotta ollut nousujohteinen. Seurakunnasta erosi 1 839 jäsentä.

Mitään dramaattista muutosta

eroneiden määrässä ei viime vuonna tapahtunut. Huolestuttavaa sen sijaan on se, että kirkosta eronneista huomattava osa on nuoria aikuisia, Viitala toteaa.

Viime vuoden tilastoissa merkille pantavaa on syntyneiden ja kuolleiden osuus. Ensimmäistä kertaa nykyisen Jyväskylän seurakunnan historiassa kuolleita (909) oli hieman enemmän kuin kastettuja (865). Kun vielä viisi vuotta aikaisemmin Jyväskylän seurakunnassa kastettiin noin 1 200 lasta, viime vuonna kastettuja oli enää 865. Kastettujen osuus syntyneistä lapsista oli vuoden lopussa 68 prosenttia.

Kastettavien määrän vähenemisen liittyy osaltaan syntyvyyden pienemiseen. Toisaalta kirkkoon kuuluminen on vähentynyt. Yhä useammin on tilanteita, joissa kumpikaan vanhemmista ei kuulu kirkkoon.

Jyväskylän seurakunnan osalta tilastot noudattavat valtakunnallisia, etenkin suurten kaupunkien suuntauksia.

Tilastot osoittavat, että kirkon

jäsenmäärä on melko hitaassa, mutta kuitenkin selvässä murruksessa. Joudumme entistä enemmän miettimään seurakunnan toimintaa ja taloutta, Viitala sanoo.

Seurakunnassa pyrimme omalta osaltamme tekemään kaikemme perheiden, lasten ja nuorten aseman tukemiseksi.

Toisaalta esimerkiksi syntyneiden lasten määrän väheneminen ei ole pelkästään kirkon, vaan koko yhteiskunnan yhteinen huoli.

Seurakunnassa pyrimme omalta osaltamme tekemään kaikemme perheiden, lasten ja nuorten aseman tukemiseksi, Viitala huomauttaa.

Koko kirkon vahvistettu jäsenmäärä oli vuodenvaihteessa 3 848 191. Suomen evankelis-luterilaiseen kirkkoon kuului 69,7 prosent-

Kastettujen määrän väheneminen askarruttaa myös Jyväskylän seurakunnassa. Viime vuonna syntyneistä lapsista kastettiin 68 prosenttia.

tia suomalaisista. Kirkon jäseneksi liittyi 16 680 henkilöä ja 58 338 suomalaista luopui kirkon jäsenyydestä. Viime vuoden aikana 30 892 alle 1-vuotiaasta sai kasteen.

Vuoden 2018 aikana jäsenmäärä kasvoi 24 seurakunnassa. Eniten jäsenmääräänsä kasvattaneet seurakunnat sijaitsevat pääasiassa suurten kaupunkien lähistöllä, jossa myös kunnan väkiluku on kasvanut. Sen sijaan eniten jäseniään

menettäneet seurakunnat sijaitsevat yleensä maaseudulla, jossa väestö on ikääntynyt ja lapsia syntyy vähemmän, jolloin myös kasteiden määrä vähenee.

Kastettujen määrän väheneminen on yksi kirkon suurista haasteista, samoin kuin kirkon etäiseksi kokevien nuorien aikuisten tavoittaminen, tutkija Veli-Matti Salminen Kirkon tutkimuskeskuksesta sanoo.

Osallistamalla Yhteisvastuukeräykseen olet mukana tukemassa lasten ja nuorten koulutusta Suomessa ja maailman katastrofialueilla.

YHTEISVASTUU

kp

KIRKKOPÄIVÄT

Hieronta, huppaukset, jalkojenhoito, ääniparenta koko kehon hoito (voicewell-hoito)

Sirkku Lahtinen
Väinönkatu 7 A, 2. krs
p. 0400 647 547

KAIKKEA KIVAA KOTIIN
KEITTIÖTUNING

WWW.KEITTIOTUNING.FI

Uutisia hyvässä hengessä!

JYVÄSKYLÄN
YKKÖSAPTEEKKI
Seppälän Citymarket
Vasarakatu 29, 40320 Jyväskylä
Palvelemme: ma-la 9-20, su 12-18
www.jyvaskylanykkosapteekki.fi

elämä

PEKKA LAUKKARINEN DUO
SU 17.2. KLO 16
KIPINÄ
Kauppakeskus Seppä
Ahjokatu 5, 2 krs.
LIPUT 5 €
Alle 12-vuotiaille vapaa pääsy
Liput myös ennakkoon Kipinästä.

Koko perheen konsertti

Tervetuloa! JYVÄSKYLÄN SEURAKUNTA KRISTALLI

Seuraava yhteistyössä toteutettava
PIENRYHMÄOHJAAJAKOULUTUS
La 16.2.2019 klo 10-14 ja La 27.4.2019 klo 10-14
Jyväskylän Säynätsalon aluseurakunnassa Neulaskodilla

Koulutukseen voivat osallistua sekä uudet henkilöt että jo aiemmissa koulutuksissa mukana olleet. Lauantaipäivät sisältävät myös uutta materiaalia. Osallistuminen ei edellytä aikaisempaa kokemusta eikä velvoita pienryhmän vetäjäksi lähtemistä. Kouluttajina toimivat **Juha Parkkinen** ja **Juhani Hokkanen**. LÄMPIMÄSTI Tervetuloa!

Ilmoittautumiset: aino.viitanen@sro.fi.
Koulutus ja siihen sisältyvä ruokailu ovat maksuttomat.
järj. Säynätsalon alueesk ja Suomen Raamattuopisto, Agricola opintokeskus

Eläkeliiton sopeutusvalmennus 2019

Kursseilla on mahdollisuus muiden samassa elämäntilanteessa olevien kohtaamiseen ja vastavaroiseen kokemusten vaihtoon kokeneiden ammattilaisten ohjauksessa.

Erosta eheäksi* -kurssit on tarkoitettu yli 50-vuotiaille avio- tai avoeron kokeneille. Tavoitteena on uusien näkökulmien saaminen muuttuneeseen elämäntilanteeseen.

- 6.-10.5.2019 Peurunka, Laukaa – haku 22.2.
- 7.-11.10.2019 Kunnonpaikka, Kuopio – haku 2.8.

Yhtäkkiä yksin* -kurssit on tarkoitettu yli 50-vuotiaille leskeksi jääneille. Kurssilla käydään läpi suruun liittyviä asioita ja yksin jäämisen aiheuttamia tunteita.

- 4.-8.6.2019 Lehmiraanta, Salo (suunnattu 50-60 -vuotiaille) – haku 22.3.
- 10.-14.9.2019 Lehmiraanta, Salo (suunnattu omaishoitajina toimineille) – haku 24.6.
- 11.-15.11.2019 Kunnonpaikka, Kuopio – haku 30.8.

Leskeksi jäämisestä tai erosta tulee olla kulunut vähintään puoli vuotta ja pääsääntöisesti enintään kolme vuotta kurssille tullessa. Vapaita kurssipaikkoja voi kysyä hakuajan päättymisen jälkeenkin.

www.elakeliitto.fi/sopeutusvalmennus
Suunnittelija, p. 040 7257 561

Eläkeliitto

Kukitamme elämäsi juhlat

RISTIÄISET, NIMIÄISET, RIPPISJUHLAT, VALMISTUJAISET, SYNTYMÄPÄIVÄT, HÄÄT, HAUTAIAISET JA YRITYSTILAISUUDET

Viherlandia
Onnella on juuret

Kammintie 6, 40520 Jyväskylä
viherlandia.fi Puh. 010 617 1932
leikko@viherlandia.fi
Puheluhinnat: 8.35 snt/puh. + 12.09 snt/m.

NUORI KIRKKO
PISARA

SUURLEIRI LAPILLE, NUORTILLE JA PERHEILLE
PARTAHARJULLA, PIEKSÄMÄELLÄ 24.-29.7.2019
WWW.PISARALEIRI.FI

Miltä kuulostaisi kesä, teltta, uiminen, seikkailut, kaverit, luontokirkko ja iltanuotiot? Oletko valmis kokemaan kesän parhaan leirin? Ilmoittaudu mukaan Pisara-suurleirille!

Leirin hinta on 105 euroa koululaiselta. Ilmoittautuminen 10-14-vuotiaiden leirille 30.4. mennessä:
www.jyvaskylanseurakunnannuoret.fi
Lisätiedot: nuorisotyönohjaaja Henna Luomala
050 436 8619 henna.luomala@evl.fi

JYVÄSKYLÄN SEURAKUNTA

Ilmoittaja!
Henki & elämä -lehden

ilmoitusmyynti:

Pirjo Teva

040 680 4057

pirjo.teva@kotimaa.fi

KOTIMAA

OVAT
RAUHAN-
TEKIJÄT.

Täytä tyhjä tila.

kp
KIRKKOPÄIVÄT JA
LÄHETYSJUHLAT
JYVÄSKYLÄSSÄ
17.-19.5.2019

Ttilan juontajat Linnea, Aino, Wiltsu, Tuuli, Miro ja Pinja tulevat eri puolilta Suomea. Tuuli Toivosen mielestä Ttilassa parasta on hyvä henki.

Tiesitkö?

Nuorten oma tubeohjelma

- 10–14-vuotiaiden Youtube-ohjelma osoitteessa www.ttila.fi
- Suora lähetys tiistaisin klo 16. Aiemmat lähetykset katsottavissa netissä.
- Katsojat voivat osallistua lähetyksen chatin kautta ja lähetysten välissä Instagramissa.
- Kirkon yhteinen tubemedia, jonka tuotannosta vastaa Nuori kirkko ry.

Ttilaan saa tulla omana itsenään

Tammikuussa startannutta uutta Youtube-ohjelma Ttilaa tehdään suoraan nuorilta nuorille. Ttilan juontaja Tuuli Toivonen haluaa tuoda katsojalle iloa ja uusia ajatuksia.

ELINA MANNINEN teksti
JUHA KINANEN/NUORI
KIRKKO RY, kuva

Mikä tekee iloiseksi? Millainen vitsi naurattaa? Mitä tehdä, kun on tylsää? Mitä voi tehdä ilman puhelinta?

10–14-vuotiaille suunnattu Youtube-ohjelma Ttila ruotii nuoria ja miksei vanhempiakin koskettavia kysymyksiä riemukkaan mukana-
sempaavasti.

Viikoittain ilmestyvää interaktiivista iltapäiväohjelmaa luotsaa kuusi alle parikymppistä juontajaa eri puolilta Suomea. Yksi juontajis-

ta on Hämeenlinnan lähellä Hattulassa asuva lukiolainen **Tuuli Toivonen**, 16.

– Toivon, että katsoja saa Ttilasta hyvää mieltä ja kivaa ajanvietettä. Ehkä myös vinkkejä ja uusia ajatuksia elämään, hän kertoo.

Toivoselle Ttila on tapa jakaa ajatuksiaan – vieläpä mahtavassa seurassa. Mutta mitä studiossa oikein tapahtuu?

– Siellä puhutaan elämästä, nauretaan ja ollaan eri tavoin vuorovaikutuksessa katsojien kanssa. Kuka vain voi osallistua kommentimalla live-lähetystä reaaliajassa

ja lähettämällä omia videoita interserteiksi lähetyksiin.

” Siellä puhutaan elämästä, nauretaan ja ollaan eri tavoin vuorovaikutuksessa katsojien kanssa.

Muita nuoria Toivonen kannustaa aktiiviseen osallistumiseen. – Katsojathan ovat Ttilan kulkiviksi!

Myös jaksojen aiheet on suunnit-

teltu yhdessä kouluikäisten lasten ja nuorten kanssa.

– Kouluikäiset tietävät jo hirtteästi kaikesta. Koen, etteivät nuorempien kiinnostuksen kohteet loppujen lopuksi eroa kovin paljoa vaikkapa omistani.

– Toki näkökulmat ja mielipiteet muuttuvat, kun kasvaa, mutta esimerkiksi harrastukset ja kaverit, koulu, media, ihmissuhteet ja muut sellaiset löytyvät varmasti sekä 10-vuotiaan että 17-vuotiaan mielestä, Toivonen pohtii.

Ttilan taustalla toimii kirkon lasten ja nuorten järjestö Nuori kirk-

ko, mutta hengellisyyttä ei lähetöksissä erityisesti korosteta.

– Toki se vaikuttaa taustalla arvoissa. Ja veikkaan, että suurien juhlapäivien aikana esimerkiksi kirkosta puhutaan enemmän, Toivonen arvelee.

Nuori juontaja tiedostaa olevansa Ttilan kautta näkyvässä asemassa, jossa saattaa päätyä myös monen katsojan roolimalliksi.

– Siitä seuraa tietenkin myös vastuuta. Haluaisin olla se rento tyyppi, joka uskaltaa tehdä, mitä muut eivät ehkä uskalla. Olen tosi iloinen, jos saan vaikuttaa nuoriin ja rohkaista heitä olemaan oma itsensä.

Elämästä

Kauppisesta ei saa kaupunkilaista tekemälläkään

HEIKKI IMPIÖ teksti ja kuva

Olen **Reijo Kauppinen**, nelilapsisen perheen toiseksi nuorin lapsi pienestä torpasta Konneveden pikkukylältä. Vaatimaton maalaiselämä, vahva yhteisöllisyys ja kodin hengellinen perintö tarjosivat hyvät lähtökohdat elämälle. Minusta ei varmaan koskaan tule kaupunkilaista, vaikka olen asunut Jyväskylässä jo puoli vuosisataa.

Kuulun sodanjälkeiseen suureen ikäluokkaan ja koulukäyntini rajoittui supistettuun kansakouluun ja yksivuotiseen kansalaiskouluun. Kymmenvuotiaasta asti tein rengin

hommia kesäisin isommassa maalaistalossa. Viimeisenä kouluvuoteni kiertävä hammaslääkäripärisikunta tiedusteli opettajaltani sopivaa apulaista kylälle perustettavaan hammaslaboratorioon. Siitä alkoi työurani erilaisissa laboratoriotehtävissä.

Armeijan jälkeen huomasin pian työskenteleväni Jyväskylän yliopiston kemian laitoksella. Vaikka tehtävät vuosien saatossa vaihtuivat, varsinaisia työhakemuksia minun ei tarvinnut koskaan tehdä. Ajat olivat tuolloin tietysti erilaiset, mutta koen, että minua on johda-

tettu sekä työelämässä että muutoinkin.

Eläkkeelle jäin yliopistolta vuonna 2011. En ole koskaan osannut olla vain paikoillani, mutta onneksi aina riittää pientä puuhasteltavaa. Nyt on enemmän aikaa olla tekemisissä omien lasten ja lastenlasten kanssa. Myös omasta lähiympäristöstä löytyy ihmisiä, joita voi auttaa pienissä kodinaskareissa. Olipa kyseessä lampunvaihto tai tietokoneisiin ja tekniikkaan liittyvät ongelmat, minusta on mukava olla apuna. Naapurirapu on varmaan peruja jo lapsuudesta. Maaila eivät kenenkään heinät jääneet

tekemättä tai elot korjaamatta, vaikka isäntäväki olisi ollut sairaina.

Huolestuneena olen seurannut uutisointia vanhustenhoidosta ja toisaalta nuorten syrjäytymisestä ja kasvavista mielenterveysongelmista. Entisaikaan huutolaiset myytiin sille, joka heidät halvimmalla otti. Vähän samalta näyttää nykyinenkin kehitys, jossa kaikki mitataan vaan rahassa. Minusta ihmisarvoinen elämä voidaan taata iästä riippumatta, jos on halua tehdä oikeita arvovalintoja ja kyky nähdä kokonaiskuva.

Reijo Kauppiselle, 72, erityisesti pohjoisen luonnossa samoileminen on lähellä sydäntä. Kamera kulkee mukana reissuilla, vaikka parhaat kuvat löytyvätkin mielikuvista. Pitkäaikainen partioharrastus opetti tekemään hyvän työn joka päivä. Siitä ovat hyötynneet myös Kauppisen naapurit.